

Sygn. akt II AKzW 279/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach, w Wydziale II Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSA Gwidon Jaworski

Protokolant: Agnieszka Szendzielorz

przy udziale **Prokuratora Prok. Apel. Tomasza Janeczka**

po rozpoznaniu w sprawie **R. O. (O.)**

skazanego za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 27 stycznia 2015 roku

sygn. akt IV 1 Ko 354/14

w przedmiocie odmowy odroczenia wykonania kary

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. wydatkami związanymi z postępowaniem wykonawczym w przedmiocie odroczenia wykonania kary obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Gliwicach nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego R. O. o odroczenie wykonania kary 3 lat pozbawienia wolności, z uwagi na brak po temu podstaw, o których mowa w art. 151 § 1 k.k.w.

Rozstrzygnięcie to zostało zaskarżone przez obrońcę skazanego, w którym zarzucił on zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 151 k.k.w. poprzez odmowę jego zastosowania, błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, który miał wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż brak jest przesłanek do odroczenia wykonania kary, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do odmiennych wniosków, w konsekwencji czego błędnego ustalenia, iż natychmiastowe wykonanie kary nie pociągnie skutków zbyt ciężkich dla skazanego i jego rodziny. Stawiając tak sformułowany zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i udzielenie skazanemu odroczenia wykonania kary, względnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Żażalenie jest niezasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji dokonał prawidłowej analizy sytuacji rodzinnej i osobistej skazanego. Zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności w postaci wywiadu

środowiskowego, potwierdził, że nie zachodzą przesłanki do odroczenia orzeczonej wobec R. O. kary pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art. 151§1 k.k.w. odroczyć wykonanie kary można wtedy, gdy jej natychmiastowe wykonanie pociągnie dla skazanego lub jego rodziny zbyt ciężkie skutki. Oczywistym jest, że osadzenie celem odbycia kary pozbawienia wolności zawsze wywołuje pewne ujemne konsekwencje dla rodziny skazanego. Nie można jednak zapomnieć,

iż są to naturalne konsekwencje izolacji więziennej. Osoba popełniająca przestępstwa musi liczyć się z tym, że będzie musiała ponieść za swoje czyny przewidzianą prawem karę, która może stanowić dolegliwość nie tylko dla niej, ale również dla jej rodziny (postanowienie

SA w Lublinie z dnia 12 grudnia 2007 r., II AKzw 939/07, KZS 2008/5/96).

Z relacji kuratora wynika, że sytuacja finansowa najbliższych skazanego, choć rzeczywiście trudna, to jednak nie wymaga obecności skazanego na wolności. Konkubina skazanego A. M. i ich syn B. zamieszkują z rodzicami skazanego, A. M. nie pracuje i jest zarejestrowana w powiatowym urzędzie pracy jako osoba bezrobotna, otrzymuje zasiłek rodzinny i nie lecz się specjalistycznie, pozostaje na utrzymaniu skazanego.

Oceniając wyżej opisaną sytuację rodzinną skazanego, w pierwszej kolejności stwierdzić należy, za sądem I instancji, że skazany jako jedyny żywiciel rodziny, wiedząc

o czekającym go odbyciu kary miał wystarczająco dużo czasu, aby spróbować zabezpieczyć swoją rodzinę finansowo. Mimo trudnej sytuacji na rynku pracy konkubina skazanego powinna też zintensyfikować swoje starania o podjęcie zatrudnienia, chociaż w niepełnym wymiarze czasu pracy. Należy przy tym zwrócić uwagę, że A. M., jeśli zajdzie taka potrzeba może zwrócić się o pomoc do instytucji zajmujących się pomocą społeczną.

Z wywiadu kuratora nie wynika również, wbrew twierdzeniom obrońcy skazanego, aby matka skazanego, obecnie 49-letnia, była osobą niesamodzielną, wymagającą opieki.

W tym stanie rzeczy słusznie Sąd Okręgowy uznał, że skutki, jakie poniesie rodzina skazanego w momencie jego osadzenia w zakładzie karnym są naturalnymi konsekwencjami kary pozbawienia wolności i nie uzasadniają skorzystania przez skazanego z instytucji odroczenia wykonania kary.

Mając na względzie całokształt przytoczonych powyżej okoliczności postanowiono jak w części dyspozytywnej.

ZARZĄDZENIE

- o treści postanowienia powiadomić skazanego i jego obrońcę
- zwrócić akta

Katowice 8 kwietnia 2015 roku